

Kendelse

afsagt den 11. maj 2021

Sag nr. 2021-80-0603

[Klager]

mod

Berlingske

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen *”De fleste kender [Iværksætteren] fra »[TV-programmet]« – de færreste som iværksætter: »Jeg ser ikke mig selv som forretningsmand i konventionel forstand«*”, som blev bragt af Berlingske den 18. januar 2021 på netavisen berlingske.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at Berlingske i artiklens underrubrik har gengivet en retssag mellem [Iværksætteren] og ham på en misvisende måde. [Klager] har også klaget over, at Berlingske i artiklen har bragt et foto af ham, uden forinden at have indhentet hans samtykke hertil.

1 Sagsfremstilling

Berlingske bragte den 18. januar 2021 artiklen *”De fleste kender [Iværksætteren] fra »[TV-programmet]« – de færreste som iværksætter: »Jeg ser ikke mig selv som forretningsmand i konventionel forstand«*” på netavisen berlingske.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

”2020 blev et godt år for sangskriveren [Iværksætteren], der efter årelang kamp endelig har fået en betroet »gulddreng« dømt for misbrug af kreditkort. »Mine børn skal vide, hvordan det hænger sammen,« siger [Iværksætteren].”

Af artiklen fremgår:

”[...]

En skelsættende dom

For det er ikke salget af natklubben [Natklubben] i januar, åbningen af cocktailbaren [Cocktailbaren] eller indretningen af et nyt byrum i Københavns centrum, der er de afgørende faktorer i [Iværksætteren]s coronaår – selvom de skam vejer på positivsiden.

Nej, mest skelsættende er en dom, der faldt i Retten i [Bynavn] i sommer. Retssagen handler om en betroet medarbejder, en »gulddreng«, der svigtede [Iværksætteren]s tillid, brugte penge af kassen til eget luksusforbrug og skabte kaos i hans tilværelse. Men nu er den tidligere medarbejder omsider blevet dømt til at betale hundredtusindvis af kroner tilbage for blandt andet misbrug af kreditkort. Ifølge [Iværksætteren] har bogholderen brugt millionbeløb på natklubber, dyre biler, tøj og hoteller. Men forældelse af dele af kravet betyder, at »gulddrengen« slipper med at skulle betale omkring 700.000 kroner inklusive sagsomkostninger og procesrenter. Sagen vender vi tilbage til.

[...]

Den betroede mand

Byplanlægning, [Virksomhed 1] og børnebyer i Afrika. Det meste i [Iværksætteren]s tilværelse peger fremad. Alligevel kan han ikke helt slippe den gamle sag om den betroede rådgiver, der svigtede.

»Jeg ønsker egentlig ikke at tænke på det længere. Jeg har kæmpet med at holde bitterheden nede i mange år, specielt fordi konsekvenserne for mig og min familie, for venskaber og partnerskaber var så meget større end handlingerne i sig selv,« siger han.

Sagen dukkede op i offentligheden i 2013, da både erhvervs- og tabloidpressen var optaget af opgøret mellem [Iværksætteren] og hans daværende rådgiver og personlige assistent [Klager] og dennes far, en [Virksomhed 2]-revisor, som siden blev direktør for [Banken].

Ekstra Bladet afslørede, at sangskriveren havde meldt [Klager] til politiet for under-slæb, og Berlingske Business berettede om, hvordan den pinagtige sag kostede faren, bankdirektør [Faderen], jobbet.

Historien begynder efter finanskrisen, da sangskriveren sad med for mange aktiviteter, for megen filantropi og for mange udgifter, der drænede kassen:

»Jeg var fokuseret på at få skåret til. Jeg har haft de samme to statsautoriserede revisorer på, siden jeg var 17 år, som kørte det hele for mig. Men nu ønskede jeg et mere simpelt system og neddrolede udgiften til revisor og ansatte i stedet en bogholder.«

En »gulddreng«

På det tidspunkt mødte [Iværksætteren] [Faderen], som var managing partner i revisionsfirmaet [Virksomhed 2] og siden blev direktør i [Banken].

»Jeg havde et godt forhold til [Faderen], så da han anbefalede sin søn, [Klager], til at sætte yderligere struktur på tingene hos mig, så lød det som en fin idé. [Faderen] virkede som en meget sympatisk mand, som kun ville mig det bedste,« siger [Iværksætteren].

»Hvem kunne sige nej, når [Klager] kom med så gode anbefalinger. [Klager] var utrolig kompetent og intelligent og virkede som en person med ekstremt godt overblik. Jeg havde fået styr på økonomien, og organisationen omkring mig var blevet forenklet, men nu skulle han hjælpe med at optimere.«

»Jeg følte, jeg havde fundet en stjerne, som kunne være med til at udvikle forretningen fremadrettet. [Klager] var engageret og fuld af gode ideer. Blandt andet mente

han, at jeg skulle have en del penge tilbage i skat, og det lød jo rigtig godt, så jeg følte, at jeg havde fundet en gulddreng,« siger [Iværksætteren].

Meldt for underslæb

[Klager] fik snart adgang til kreditkort og bankkonti, men i stedet for at få penge tilbage fra skattevæsenet voksede [Iværksætteren]s skatteregning, selvom han løbende betalte af på den, og på et tidspunkt optog han et millionlån i [Banken].”

I artiklen er der her indsat et portrætbillede af [Klager] med billedteksten ”[Klager] – [Iværksætteren] troede, han havde fundet en gulddreng, men forholdet endte i politianmeldelse og slagsmål i retten.”. Artiklen fortsætter:

»Til sidst gik det så op for mig, at alle de penge, jeg troede, jeg havde betalt i skat gennem halvandet år, slet ikke var blevet betalt. I stedet havde [Klager] brugt dem på kasinoer og klubber. Det betød, at jeg stadig sad med en stor skatteregning. Oveni kom så de mange penge, der uden mit vidende var trukket ud til luksusforbrug.«
 »Til en start var vi begge enige om, at [Klager] skulle betale alle pengene tilbage. Men så vendte han pludselig på en tallerken og ville ikke længere betale pengene tilbage,« fortæller [Iværksætteren], som i 2013 endte med at fyre sin rådgiver og melde ham til politiet for underslæb for tre millioner kroner.

»Sagen er årsagen til, at jeg havde rod i mine regnskaber i årene efter. Men folk har sikkert tænkt, at jeg bare var en Karl Smart, og få tog det alvorligt. Politiet afviste at rejse straffesag, og det var op til mig selv at anlægge en privat erstatnings sag. Men på det tidspunkt havde jeg hverken midler eller mentalt overskud til at gøre det.«
 Først flere år senere lykkedes det hans nuværende advokat, [Advokaten], at få en civilretlig sag for retten med krav mod [Klager] på halvanden millioner kroner, og nu har [Iværksætteren] altså i princippet foreløbig vundet sagen, som dog er anket.
 »Til det sidste havde jeg håbet, at [Klager] en dag ville tage ansvar og igen – her mange år senere – sige: »Undskyld, jeg kom til at låne en masse penge uden at spørge. Lad mig hjælpe dig med at få styr på det, så godt jeg overhovedet kan.« Som han også sagde i starten, da sagen blev opdaget. Det ville have givet så meget mere mening,« siger [Iværksætteren], som erkender sit eget ansvar for forløbet:

[...]

Retssagen var hård at komme igennem, men for ham er det princippet, der er afgørende:

»Mine børn skal vide, hvordan det hænger sammen. Jeg ville have rettens ord for, at jeg var blevet snydt. Når jeg skal i graven, kan det ske, vel vidende at der faktisk var nogle, der tog det seriøst.«

Afviser at have gjort noget galt

[Klager] har i offentligheden hele tiden afvist at have gjort noget forkert og blandt andet anført, at han havde en aftale om betaling i naturalier. Derfor har han anket byrettsdommen til landsretten.

»Vi har noteret os byrettens afgørelse, og vi har selvfølgelig anket den, fordi vi er uenige. I byretten bliver der fremsat nogle punkter, som de lægger vægt på. Det er en kompleks sag med enormt mange bilag og enormt mange mail frem og tilbage, og der er noget, vi ikke har haft med. Noget af det, jeg lægger vægt på, er, at vi har nogle

mail, der ikke har indgået i den første sag, qua den var så kompleks. Derfor føler vi os rimelig trygge i den ankede sag,« siger [Klager].

»Hvis jeg skal betale beløbet (de omkring 700.000 kroner, som byrettens dom lyder på, red.), så vil det svare til, at jeg har været negativt lønnet. Det vil sige, at jeg har betalt for at arbejde der, og det mener vi jo selvfølgelig er mærkeligt,« siger [Klager], som pointerer, at han aldrig har været hverken sigtet eller tiltalt i sagen.»

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 16. januar 2021.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

God presseskik

Korrekt information

[Klager] har henvist til artiklens underrubrik og anført, at den er misvisende formuleret:

”[...] endelig har fået en betroet »gulddreng« dømt for misbrug af kreditkort. [...]”

Det fremgår således af den omtalte dom, der vedrørte et civilt søgsmål om et gældsspørgsmål, at dommeren konstaterede følgende:

”Hver af parterne har for en del vundet sagen, men sagsanlægget var nødvendigt. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til delvis dækning af advokatudgift med 60.000 kr. samt retsafgifter med 14.480 kr. i forhold til det vundne beløb. [Iværksætteren] er ikke momsregistreret”

[Klager] har hertil anført, at det med formuleringen af underrubrikken fremstår som om, at omtalen vedrører en straffesag. Der er imidlertid ikke tale om noget ”misbrug”, hvilket dommeren heller ikke har taget stilling til. Den eneste instans, der har taget stilling til, om der var tale om misbrug, og om [Klager] havde gjort noget ulovligt, er politiet, som i 2012 hverken rejste sigtelse eller tiltale.

Klager har endvidere anført, at artiklen er formuleret som om, at [Iværksætteren] har vundet sagen. Pressen bør dog til enhver tid udvise ekstra forsigtighed ved omtale af en anket sag, hvilket også fremgår af Pressenævnets hjemmeside.

Anvendelse af billede

[Klager] har anført, at Berlingske har handlet i strid med god presseskik ved i artiklen at have indsat et billede af ham fra en artikel bragt i BT for omkring syv år siden, uden Berlingske forinden havde indhentet hans samtykke hertil.

2.2 Berlingskes synspunkter

God presseskik

Berlingske har afvist, at artiklen er i strid med god presseskik.

Korrekt information

Berlingske har oplyst, at Retten i [Bynavn] den 29. juni 2020 afsagde dom i sagen vedrørende et civilt søgsmål mellem [Iværksætteren] og [Klager]. På dommens side 28 fremgår under rettens begrundelse følgende:

"Kravet mod [Klager] er opstået ved uretmæssige forhold, herunder ved at navnlig et Eurocard til [Virksomhed 3] er blevet brugt til [Klager]s privat forbrug, ligesom andre kort er brugt, ligesom kravet støttes på overførsler og aftaler indgået til fordel for [Klager] eller venner af ham. Der var således uafhængigt af en aftale ved et ansvarspådragende forhold blevet skabt en fordring."

Det fremgår videre af rettens begrundelse, at en del af kravene mod [Klager] er forældede, men at han blev dømt til at betale 590.798,50 kr. med tillæg af procesrente til sagsøgeren, [Iværksætteren]. Derudover skulle [Klager] skal betale sagsomkostninger med 74.480 kr.

Hertil har Berlingske anført, at der således er fuld dækning for Berlingskes formuleringer i artiklen, ligesom det nævnes, at dommen er anket. Samtidig er [Klager] på forhånd blevet forelagt artiklens indhold, som han har fået lejlighed til at forholde sig til i følgende afsnit fra artiklen:

"[Klager] har i offentligheden hele tiden afvist at have gjort noget forkert og blandt andet anført, at han havde en aftale om betaling i naturalier. Derfor har han anket byretsdommen til landsretten.

»Vi har noteret os byrettens afgørelse, og vi har selvfølgelig anket den, fordi vi er uenige. I byretten bliver der fremsat nogle punkter, som de lægger vægt på. Det er en kompleks sag med enormt mange bilag og enormt mange mail frem og tilbage, og der er noget, vi ikke har haft med. Noget af det, jeg lægger vægt på, er, at vi har nogle mail, der ikke har indgået i den første sag, qua den var så kompleks. Derfor føler vi os rimelig trykke i den ankede sag,« siger [Klager].

»Hvis jeg skal betale beløbet (de omkring 700.000 kroner, som byrettens dom lyder på, red.), så vil det svare til, at jeg har været negativt lønnet. Det vil sige, at jeg har betalt for at arbejde der, og det mener vi jo selvfølgelig er mærkeligt,« siger [Klager], som pointerer, at han aldrig har været hverken sigtet eller tiltalt i sagen."

Anvendelse af billede

Berlingske har anført, at det ikke kræver samtykke at bringe det pågældende billede af [Klager].

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Mads Sandemann, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

God presseskik

Korrekt information

[Klager] har klaget over, at det i artiklens underrubrik misvisende fremstår som om, at han er blevet dømt i en straffesag.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives er korrekte. De under punkt A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen, jf. punkt A.1 og punkt C.1. Det følger videre, at retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – og i staffesager anklagemyndighedens og forsvarrets – synspunkter, jf. punkt C.3.

Af artiklens underrubrik fremgår følgende:

”2020 blev et godt år for sangskriveren [Iværksætteren], der efter årelang kamp endelig har fået en betroet »gulddreng« dømt for misbrug af kreditkort. [...]”

Pressenævnet har fra [Klager] og Berlingske modtaget kopi af forskellige uddrag af den omtalte dom, der blev afsagt af Retten i [Bynavn] den 29. juni 2020. Af uddraget fra [Klager] fremgår:

”Hver af parterne har for en del vundet sagen, men sagsanlægget var nødvendigt. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til delvis dækning af advokatudgift med 60.000 kr. samt retsafgifter med 14.480 kr. i forhold til det vundne beløb. [...]”,

mens der af uddraget fra Berlingske, som efter det oplyste er en del af rettens begrundelse fremgår følgende:

”Kravet mod [Klager] er opstået ved uretmæssige forhold, herunder ved at navnlig et Eurocard til [Virksomhed 3] er blevet brugt til [Klager]s privat forbrug, ligesom andre kort er brugt, ligesom kravet støttes på overførsler og aftaler indgået til fordel for [Klager] eller venner af ham. Der var således uafhængigt af en aftale ved et ansvarspådragende forhold blevet skabt en fordring.”

Pressenævnet finder, at formuleringen af underrubrikken har tilstrækkelig dækning i de faktiske forhold, og nævnet udtaler ikke kritik. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at det samtidig fremgår klart af artiklen, at politiet havde afvist at rejse sigtelse eller tiltale mod [Klager], og at den omtalte retssag derfor var et civilt anlagt søgsmål. Nævnet har endvidere

lagt vægt på, at [Klager] i artiklen har fået lejlighed til at fremlægge sine synspunkter om retsagen, herunder at han afviser at have gjort noget forkert, samt at det klart fremgår af artiklen, at [Klager] har anket byrettens dom.

Anvendelse af billede

[Klager] har klaget over, at Berlingske i artiklen har bragt et omkring syv år gammelt billede af ham, uden forinden at have indhentet hans samtykke hertil.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, bør undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

På baggrund af parternes oplysninger har Pressenævnet lagt til grund, at det anvendte billede blev bragt i den påklagede omtale, uden at [Klager] var orienteret herom.

Ved vurderingen af, hvorvidt Berlingske var berettiget til at bringe billedet, må det tillægges betydning, at artiklen, som indeholder et portræt af [Iværksætteren], herunder omtale af [Iværksætteren]s juridiske tvist med [Klager], har offentlig interesse, men at det konkrete arkivbillede har begrænset nyheds- og informationsværdi. Billedet viser imidlertid ikke [Klager] i en privat eller en krænkende situation. Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere Berlingske for ikke at have indhentet klagers samtykke til at offentliggøre arkivbilledet. Nævnet udtaler ikke kritik.